

Újpest-Belsőváros

2008. 07. 06.

Loránt Gábor

VIGASZTALÓDÁS ELNYOMATÁS UTÁN

Olvasandó (lectio): Zsolt 85

Alapige (textus): Zsolt 85,11-12

A karmesternek: Kórah fiainak a zsoltára. Megkegyelmeztél, URam, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát. Megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétkét. (Szela.) Visszatartottad nagy haragodat, elfojtottad haragod hevét. Fordulj felénk, szabadító Istenünk, ne haragudj ránk többé! Örökké akarsz haragudni ránk? Nemzedékről nemzedékre tart haragod? Nem akarsz új életet adni nekünk, és örömet szerezni népednek? Mutasd meg, URam, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást! Hadd halljam meg, mit hirdet az ÚRisten! Bizony, békességet hirdet népednek, híveinek, hogy ne legyenek újra oktalanok. Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön. Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást. Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből. Az ÚR is megad minden jót, földünk is meghozza termését. Igazság jár előtte, az készít utat lépteinek.

Imádkozzunk!

A Te Neved magasztalására gyűltünk össze, szerető Urunk, Jézus Krisztus, a hét első napján a Te dicsőséges föltámadásodra emlékezve.

Magasztalunk, hogy élő Úr vagy! Magasztalunk azért, hogy a Te beszéded Lélek és Élet ma is, most is, amikor szólsz hozzánk! Könyörögve kérünk: küldd el közénk az Élet beszédét! Cselekedd meg azt a csodát, hogy az emberi beszéd hordozhatója lehessen a Te életet teremtő Igédnek! Könyörülj meg rajtunk, Urunk, vedd el tőlünk a fáradságot, a figyelmetlenséget, a közömbösséget, de legfőképpen a hitetlenséget, hogy hittel tudjuk befogadni a szívünkbe az Igét! Hiszen a hit hallásból van, a hallás pedig az Isten Igéje által. Könyörögve kérünk most, Urunk, azért, hogy küldd el közénk áldott Lelked világító hatalmát és erejét, hogy Ő magyarázza, Ő tegye érthetővé az érthetlent, a Te gondolataidat! Magasztalunk, Urunk, azért, hogy az Ige, amit elküldesz közénk, soha nem tér vissza Hozzád üresen, hanem mindig megcselekszi azt, amiért odaküldöd. Ó, hadd lehessen ez a mai délelőtt is a Te neved dicsőségére, hogy másként térjünk haza, otthonunkba, mint ahogy idejöttünk. Elégíts meg bennünket az élő Vízzel! Az Élet Forrása Te vagy! Áldásodért könyörögve kérünk, Urunk! Áradjon ki közöttünk a Te világosságod, hogy világosságra gyúljon a mi szívünk! Neved dicsőségére tudjunk élni! Köszönjük, hogy elkészített ajándékod, elkészített áldásod van a mai napra is. Kérünk: részesíts ebben bennünket, Neved dicsőségére kérünk!

Ámen.

Isten bűnbocsátó kegyelmének hirdetése:

*Megkegyelmeztél, URam, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát.
Megbocsátottad néped bűnét, elengeded minden vétkét. (Zsolt 85,2-3)*

Igehirdetés

Kedves Testvérek!

Hogyha megyek az utcán, és találkozom egy régen látott, jó ismerőssel, akkor fülig szalad a szám. Egy ilyen találkozás mindig meglepetés és öröm forrása számomra. De mennyivel inkább az, ha egy szülő találkozik rég nem látott gyermekével, vagy egymást kényszerűen nélkülöző férj-feleség találkoznak újra, hosszabb-rövidebb idő elteltével. Most, pénteken így örültem Anikónak és Marcinak, amikor megjöttek a kisbajomi hittanos táborból. És akkor még semmit sem mondtam arról, hogy milyen öröm van a mennyben Isten és egy megtérő bűnös találkozásakor.

A menny és a föld, Isten és az ember találkozása a legcsodálatosabb esemény ezen a világon, és tulajdonképpen erről szól ez a zsoltár.

Tavaly decemberben, advent első vasárnapján kezdtük el új sorozatunkat, ami az istentiszteletről, az Isten tiszteletéről szól. Akkor, annak az igehirdetésnek ez volt a címe: „Az istentisztelet – találkozás Istennel”.

1 Most ezt így mondanám: „**A menny és a föld találkozása – istentisztelet**”.

A nagy találkozásban, a menny és a föld találkozásában három találkozás valósul meg, erről szól alapigénk: *Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást. Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből.*

a./ Az első tehát: a **szerelem és hűség** találkozik. Isten szeretete hozza létre, hívja életre az ember hűségét. Mert mindig Isten a kezdeményező! Őt senki nem kényszerítheti semmire, senki nem tud vele szemben kezdeményezni. Mindig Ő a kezdeményező, mert Ő a Teremtő, mi pedig a teremtményei vagyunk.

Isten végtelen szeretete, amellyel az Atya, a Fiú és a Szentlélek szerette egymást, még a világ teremtése előtt, túlcsoordult, és létrehozta ezt a csodálatos világot, benne pedig az embert, Isten képmását. Úgy, ahogy mondta az Úr: „*Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra...*” (Károli) *Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlónak..* (Új ford.)

Isten végtelen szeretete hívott életre téged is, és ezért értékes vagy, ne légy elégedetlen önmagaddal! Ne légy így elégedetlen a külsőddel, családi körülményeiddel, hazáddal. Hiszen Isten helyezte el ide, Isten teremtett meg. Isten teremtett meg úgy, hogy milyen magas vagy, milyen az arcod, milyen a termeted. Isten teremtett meg úgy, hogy milyen család vegyen körül. A szülők, a testvérek, mind-mind az Ő akaratából tartoznak hozzád. És Isten teremtett téged Magyarországra, hogy a magyar népnek tagjává legyél. Éppen ezért, ha valaki tudja, hogy Isten teremtménye, Isten túlcsoorduló szeretete hívta létre nemcsak ezt a világot, hanem benne őt magát is, akkor az soha nem fog lázadni a körülményei ellen, az el tudja fogadni önmagát olyannak, amilyen. Akkor a lányoknak nem kell úgy szépítkezniük, hogy valami másnak akarjanak látszani, mint amilyenek. Akkor el tudjuk fogadni a családunkat. Lehet, hogy veszekszünk a testvérünkkel, vagy lehet, hogy éppen mérgesek vagyunk a szüleinkre, vagy gyermekeinkre, de tudjuk, hogy mindez Isten akarata. És akkor jól fogjuk érezni magunkat hazánkban is, minden probléma, minden

nyomorúság ellenére. Mert ez a mi hazánk, ahová Isten elhelyezett bennünket.

Isten szeretete teremti meg bennünk a viszontszeretetet. Hogyha elfogadjuk Isten akaratát, hogyha öröm tölti el a szívünket amiatt, hogy ilyenek, és ide, és ilyen körülmények közé teremtett Isten, akkor szeretet támad a szívünkben. Akkor viszonzni tudjuk Isten szeretetét. Mert Isten szeretete teremti meg bennünk a viszontszeretetet, és ennek tartós változatát, az emberi hűséget.

Hiszen a hűség nem más, mint az Isten szeretetére adott válasz; a tartós, vég nélküli viszontszeretet.

Azért zárójelben hadd tegyem fel azt a kérdést, hogy honnan is veszem én azt, hogy a szeretet a menny, és a hűség a föld?

A 12. versből, a következő versből, amikor azt mondja a zsoltáros, hogy: „*Hűség sarjad a földből...*”

Tehát a hűség az a hűség, amivel mi szeretjük az Istent. A szeretet pedig az az igazi szeretet, amivel Isten szeret bennünket.

b./ De nemcsak a szeretet és a hűség találkozik, hanem van egy másik találkozás is: az **igazság és a béke** csókolgatja egymást.

Itt is az első az igazság, a mennyei valóság. Megint csak a 12. versre utalok: „*igazság tekint le a mennyből*”.

Isten másik fő tulajdonsága a szeretet mellett az igazság. Ő igaz, és igazságot tesz a földön. Megint Ő a kezdeményező. Mert ahol megjelenik Isten igazsága, ott lesz igazán béke is.

Többször elmondtuk már, hogy a bibliai gondolkozásban a „béke”, a „salom” szó nemcsak fegyvernagyvást jelent, hanem mindig jelenti a testi és a lelki jónak a teljességét, a bőséget, és az üdvösséget is egyszerre.

Miért van szükségünk az igazságra? Mert a szeretet igazság nélkül valami nyálas, kisstílű érzelem csupán, majom-szeretet lehet csupán. De ahol szeretet van igazsággal, ott létrejöhet a béke. Úgy, ahogyan az apostol is mondja: „*az igazságot követve szeretetben*”.

Ahol az igazságot és a szeretetet egyszerre vesszük figyelembe, ott jön létre az igazi béke.

Vajon Isten igazsága meg tudta-e érinteni már a szívedet? Mert akkor tudod, hogy mi az igazi béke.

c./ De nemcsak a szeretet és hűség találkozik egymással, nemcsak az igazság és béke csókolgatja egymást. Van egy harmadik találkozás is:

igazság és hűség. *„Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből”.*

Kedves Testvérek! Olyan ez az Igében, mint egy csodálatos körforgás. Mint ahogy annak idején megtanultuk az iskolában a víz körforgását. Ahogyan esik az eső, bekerül az esővíz a talajba, a talajvíz aztán forrásokat fakaszt bizonyos helyeken. A források patakokat táplálnak, a patakok egyetlen mederbe folynak össze, és folyó lesz belőlük, majd a folyó eléri a tengert vagy óceánt. A nagy vízfelületek pedig párolognak, és újra megjelenik a víz fent, az égben. Felhők alakulnak ki, és jöhet újra az eső.

Ez a víz körforgása, de itt, az Igében is valami hasonló, csodálatos körforgást látunk. Hogy Isten szeretete hűséget hoz létre, a hűségre az Úr igazsággal tekint, és az igazság békességet teremt a földön.

És az egész kezdődik előről. Úgy, hogy korábban a 8. versben is olvassuk: *„Mutasd meg, URam, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást!”* Az ember hűségére Isten jótetszése, igazsága válaszol, ahogy a 12. versben olvastuk.

Így mondtam, hogy az istentisztelet: találkozás Istennel. A menny és föld találkozása: istentisztelet. Igen, itt és most, ezen az istentiszteleten fél 11 után 10 perccel is szeretet és hűség találkozik, igazság és béke csókolgatja egymást, hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből. Mert istentiszteleten vagyunk jelen, ahol Isten találkozik az Ő népével, ahol Isten szól, és ahol mi válaszolunk. Ahol szintén van egy ilyen csodálatos körforgás: Isten szól az Ő Igéjében, mi válaszolunk énekekben és imádságban. Isten szól az áldásban, és mi válaszolunk az adakozásban. Nem tudom, hogy emlékeznek-e a Testvérek, valamikor télen ezeket pontról pontra végigvettük.

Igen, ez igaz, amit mondtam, hogy itt, az istentiszteleten mindez megtörténik, de mégis azt mondanám, hogy ez főképpen az élet istentisztelete. Az élet istentisztelete az, hogy szeretet és hűség találkozik, igazság és béke csókolgatja egymást, hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből.

2 De kedves Testvérek! Vajon nem hibádzik valami? Tényleg igaz mindaz, amit elmondtam? Valóban ilyen idilli a kép? *Szeretet és hűség találkoznak... Igazság és béke csókolgatják egymást... Hűség sarjad a földből... És igazság tekint le a mennyből...*

Mert másodjára arról kell beszélnem, kedves Testvérek, hogy **a menny és a föld találkozása: lehetetlenség!**

Mindaz, amit eddig elmondtam, Isten eredeti terve volt a világgal, de közbejött a bűn.

Mert ahogyan mondtam: Isten végtelen szeretete, ahogyan a Szentháromság személyei szeretettel fordultak egymás felé, túlcordult, és Isten világot teremtett az Ő szeretetéből, és embert. Ádámot és Évát azzal a szabadsággal ruházta fel Isten, hogy nem kényszerítette őket a viszonzszeretetre. De Ádám és Éva a viszonzszeretetre „nem”-et mondott! Nem a hűséggel válaszolt Isten szeretetére.

Tulajdonképpen ez a bűnbeesés lényege. Az, hogy engedetlenség voltak Istenhez. Az, hogy szakítottak a fáról, amelyről nem lett volna szabad. Az, hogy inkább hallgattak a kísértőnek a hangjára, aki el akarta őket pusztítani, mint Istennek a hangjára, Aki megteremtette és szerette őket. A bűnbeesés lényege az, hogy Isten szeretetére nem válaszoltak viszonzszeretettel.

Olyan képtelenség ez, kedves Testvérek, mint hogyha a tenger azt mondaná: „csak azért sem párologok!” Mégis megtörtént ez a képtelenség. Mégis megtörtént ez a lehetetlenség! Mert a tenger nem mondhatja ezt, mert fizikai törvények szerint működik. De az ember mondhatta, mert Isten szabad akarattal ajándékozta meg Ádámot és Évát. Isten szeretete viszonzatlan maradt! Isten szeretete nem hűséget, hanem hűtlenséget szült az emberben.

És éppen ezért (a körforgás nem áll meg) az isteni igazság kénytelen ítéletet mondani felettünk.

Tehát amikor a szeretetre nem hűség, hanem hűtlenség következik, akkor a hűtlenség miatt Isten igazsága nem békét teremt bennünk, hanem ítéletet szül. Az isteni igazság kénytelen ítéletet mondani felettünk.

Minden van, csak béke nincs. Nézzünk csak körül! Mi vesz körül bennünket? Bűn, baj, háború, betegség, öregedés, halál. Az élet – kedves Testvérek – nem istentisztelet!

Miről szólnak a hétköznapjaink, és miről szól a média? A bűnről! Az Istentől elszakadt állapotunkról. Ami bennünk dül, eredetileg, és ami bennünket körülvesz, az nem a béke! Az nem a testi-lelki tökéletes jólét. Az nem az üdvösség. Gyakran még nem is a fegyverek hallgatása, hanem éppen a fegyverek ropogása. Ami körülvesz bennünket, az a halál! Időnként a szó testi-fizikai értelmében is, de leginkább lelki értelmében.

3 Mégis, a menny és a föld találkozása – noha azt mondtam: lehetetlenség, de – harmadjára – azt kell mondanom, hogy **a menny és a föld találkozása: maga Jézus Krisztus.** Mert Benne lett a lehetetlen lehetségessé. Ő az új Ádám, az új Ember, Aki helyreállítja az ember Isten előtti helyzetét. Mint ember vette Magára a mi bűneinket. Mint ember vette Magára a mi Istentől elszakadt állapotunkat. Mint ember vette

Magára a mi elveszett voltunkat. De isteni hatalmával tudta elhordozni Isten bosszúállását és büntetését.

Ez a megváltás története, a kereszt, és benne találkozik a menny és a föld. Ő a valóságos Isten és a valóságos Ember. Ő az Isten szeretete és Benne öltött testet igazsága is. Ő, mint valóságos, igaz ember, maga a hűség, és Ő a békesség Fejedelme. Ő köti össze az eget a földdel.

Emlékeznek a Testvérek Jákób futására, amikor Ézsau haragja elől futott, és amikor a puszta földön rátalált az este? Lefeküdt, egy követ tett a feje alá, és álmot látott; azt látta, hogy egy létra volt az égnek támasztva. Fönt állt az Úr, és beszélt hozzá, és Isten angyalai szálltak le, és szálltak fel azon a létrán. Ez az az álom, amiről mi így szoktunk hagyományosan beszélni, hogy „Jákób lajtorjája”. (1Móz 28,10-22).

Ez az álombeli létra kötötte össze az eget a földdel, és azon jártak föl és le Isten küldöttei, az angyalok. És erre a képre utalt a mi Urunk Jézus Krisztus, amikor Nátánaéllal beszélget János evangéliumának elején, amikor azt mondta neki (Jézus Natánaélnak): *"Bizony, bizony, mondom néktek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára."* (Jn 1,51)

Ezzel a képpel saját magát nevezte a Jákób lajtorjájának, amely összekötötte az eget a földdel. Mert Ő köti össze, Jézus Krisztus köti össze az eget a földdel!

Jézus Krisztus személyében igaz a mi alapigénk: *Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást. Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből.*

Találjuk meg Benne életünk megoldását, célját és értelmét! És találjuk meg Benne hétköznapjainkra nézve is a szeretetet és hűséget, az igazságot és a békességet, a hűséget és az igazságot, mindörökké!

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk! Áldunk Téged, hogy egyszülött Fiadban megvalósult a lehetetlen, lehetőségessé vált, amit mi elvesztettünk, amit eltékoztunk: hogy találkozzon a szeretet és – a mi részünkről – a hűség. Hogy csókolhassa egymást az igazság és – a mi részünkről – a békesség. Hogy hűség sarjadjon a földből, és igazság tekintsen le a mennyből. Urunk! Olyan csoda ez, amit emberi ésszel föl nem lehet fogni. És ez a titka azoknak, akik egyszülött Fiadban megtalálták életükre a megoldást. Akik

megtalálták azt, hogy egyedül Őbenne találkozhatnak ezek az isteni és emberi tulajdonságok, mert Ő igaz Isten és igaz ember, valóságos Isten és valóságos ember. Köszönjük, Urunk, hogy ha Benne vagyunk, akkor mi is igaz emberek lehetünk. Köszönjük, Úr Jézus, hogy megszerezted számunkra ezeket a csodálatos tulajdonságokat, hogy a mi életünk is arról beszélhet, hogy a Te szereteted hűséget sarjaszt a mi szívünkben. Hűséget Irántad, hűséget egymás iránt, hűséget felebarátaink iránt. Hogy úgy tudjunk élni, mint akik a Te szeretetedet viszik tovább, hűségesen, és hogy a Te igazságod békességet teremtett bennünk. Urunk! Köszönjük, hogyha mások, a kívül valók megláthatják azt a békességet, amelyet egyedül Te tudsz adni igazságod által. Mert más békesség legfeljebb csak a sírok békessége, a temető békessége. Mert annyi békétlenség, és annyi nyomorúság, annyi bűn és annyi elesettség van ezen a földön. Köszönjük, Urunk, hogy így tekinthetünk Rád, és így várhatunk Tőled életünkre minden jót: testi és lelki javakat egyaránt. Hogy Te hordozol bennünket akkor is, amikor öregsünk, akkor is, amikor majd meg fogunk halni. Mert a hívő ember halála a békességről, és a Te szeretetedről beszél. Köszönjük, Urunk, hogy egyedül Benned lehetünk hűségesek, és Benned lehet békénk. Ezt add meg nekünk, Urunk, most és mindörökké! És Urunk! Hadd könyörögjünk azért, hogy akik az elmúlt héten álltak meg ravatal mellett, ők is megláthassák a Te szeretetedet, és megláthassák a Te igazságodat, hogy nem véletlenül van a halál, hogy a halál a Te akaratodból van, mert elszakadtunk Tőled. Urunk! Mégis adj vigasztalást, hogy Benned örökéletre juthatunk, Benned megtalálhatjuk az üdvösséget, és az örökkévalóságot! És Urunk! Kérünk így a betegekért, kórházban lévőkért, minden nyomorúságban (akár testi, akár lelki nyomorúságban) lévőkért, hogy Te erősíts meg bennünket, és Te vezesd gyülekezetünket is az örök cél felé! S Urunk, ha már szó volt családukról és hazánkról, hadd imádkozzunk értük is. Különösen is hadd kérjünk, akaratod szerint népünk vezetőiért, mert ez az imádság kedves Neked, ahogyan kijelentetted Igédben. Hadd könyörögjünk értük, hogy csöndes és nyugodt életet élhessünk, istenfélelemben. Te mozgasd az ő akaratukat, és ha kedves Neked, Te tudsz nekik személyes üdvösséget is adni. Kérünk, Urunk, hogy munkálkodj bennünk, gyülekezetünkben és a világban, hogy hívd egybe a Te népedet, amíg a pogányok teljes számban be nem mennek, és míg nem várhatjuk a Te visszajövedet, hogy helyreállíts mindent, hogy Te légy az Úr látható módon is, mennyen és földön egyaránt!

Ámen.